

ترجمه: دکتر رضا تمدن
وکیل پایه یک دادگستری

تذکاریه انجمن وکلای دادگستری جمهوری عربی سوریه به چهل و یکمین کنفرانس اتحادیه بین‌المللی وکلا (بوئنس آیرس / ۲۹ اکتبر تا دوم نوامبر ۲۰۰۰) درباره نقض حقوق بشر در سرزمینهای اشغالی فلسطین و جولان سوریه

جامعه بشری هرگز شاهد اشغال نظامی خطرناک‌تر و وحشیانه‌تر از اشغال سرزمینهای عربی در فلسطین، جولان و جنوب لبنان همانند اشغال اسرائیل نبوده است. این اشغال براساس استعمار، توسعه‌طلبی، تجاوز، استکبار و عدم رعایت اصول قوانین بین‌المللی حقوق بشر و قطعنامه‌های سازمانهای بین‌المللی پایه‌گذاری شده است. سرزمینهای اشغالی فلسطین در این اواخر و هنوز نیز شاهد جدی‌ترین تجاوزات آشکار می‌باشد. که در اصول سازمان ملل متحد و اصول حقوق بین‌الملل و حقوق بشر همان طور که در اعلامیه جهانی حقوق بشر درباره حقوق مدنی و سیاسی و منشور بین‌المللی حقوق اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی و چهارمین کنوانسیون حمایت از شهروندان در زمان جنگ و کنوانسیونهای لاهه در سالهای ۱۸۹۹ و ۱۹۰۷ و نیز کنوانسیون سال ۱۹۵۴ مربوط به دارایی‌های فرهنگی مندرج است.

مقامات اشغالگر اسرائیلی به منظور رویارویی با قیام مردم فلسطین در برابر اشغال سرزمین‌هایشان از جانب اسرائیل و در مقابل تجاوزات مکرر این رژیم که هدف آن اماکن مقدسه و قابل احترام میلیونها مسلمان و مسیحی است به انواع خشونت‌های

وحشیانه مانند بمباران، تخریب، کشتار خودسرانه گسترده، محاصره، آدم ربایی، حمله علیه افراد بی سلاح و در عین حال استعمال انواع سلاح‌های مرگبار از هوا، زمین و دریا متوسل می‌شوند. به علاوه اعمال شریانه و زشتی را که از لحاظ بین‌المللی محکوم شده است، یعنی جنایت علیه مردم بی دفاع که از حق حیات و حق تعیین سرنوشت خود دفاع می‌کنند مرتکب می‌شوند. مردم سراسر جهان شاهد هدف قرار دادن و تیراندازی به طفل بی‌گناه فلسطینی که تلاش داشت در آغوش پدر پناه بگیرد و سپس قتل وی در مقابل دوربین‌های تلویزیونی بودند.

در پاسخ جهانی به این اعمال ددمنشانه و جنایات، کمیسیون حقوق بشر سازمان ملل متحد در جریان جلسه‌ای که در این ماه در ژنو تشکیل گردید ناخشنودی خود را از این جنایات و از سیاست سرکوب و ادامه تجاوزات اسرائیل به حقوق انسانی با توجه به وجدان بشری بیان کرد.

کمیسیون قطعنامه‌ای را در ۱۹ اکتبر ۲۰۰۰ تصویب کرد که در آن اسرائیل به خاطر نقض حقوق بشر، ارتکاب جنایات جنگی و جنایات علیه بشریت در رفتار با مردم فلسطین محکوم گردید.

به این ترتیب رهبران اسرائیل باید مسئولیت ارتکاب این جنایات را در مقابل یک دادگاه جزایی بین‌المللی بر عهده بگیرند. عدم قبول یا محکوم کردن این جنایات کافی نخواهد بود بلکه لازم است اقدامات عمومی و عملی به منظور ممانعت از تجاوز و تنبیه کسانی که خود را خارج از محدوده قوانین بین‌المللی و در تضاد و تعارض با مشروعیت بین‌المللی می‌دانند به عمل آید.

همکاران گرامی - اعضاء چهل و چهارمین کنفرانس اتحادیه بین‌المللی وکلا چند ماه پیش گزارشی از خبرنگار ویژه و گزارش دیگری از کمیسیون اختصاصی در جهت تحقیق اعمال اسرائیل در مورد نقض حقوق بشر در سرزمین‌های اشغالی فلسطین و جولان تنظیم شد که به پنجاه و ششمین نشست کمیسیون تسلیم گردید (قطعنامه شماره ۶/۲۰۰۰ سند ای.سی.ان ۴/۲۰۰۰ - ل - ۱۱ - add1) که ادامه تجاوزات اسرائیل علیه حقوق بشر را مورد تأیید قرار می‌داد.

این قطعنامه اسرائیل را به خاطر ارتکاب اعمال زیر محکوم کرد:
۱- اعمال منتهی به قتل و ضرب و جرح مردم به وسیله شهرک‌نشینان و سربازان علیه

فلسطینی‌ها در سرزمینهای اشغالی و بیت‌المقدس، بازداشت خودسرانه هزاران فلسطینی بدون محاکمه، تحمیل مجازات‌ها به طور جمعی، مصادره اراضی اعراب و سرمایه‌های آنها، تخریب خانه‌ها، جداسازی دهکده‌های فلسطینی از یکدیگر، ادامه گسترش شهرک‌های فعلی و ایجاد شهرک‌های جدید.

۲- مصادره خانه‌های فلسطینی‌های بیت‌المقدس، لغو شناسنامه شهروندان فلسطینی، تحمیل مالیاتهای غیرقابل تحمل علیه آنها به منظور اینکه مجبور شوند خارج از شهر زندگی کنند و این مقدمه‌ای است برای اینکه شهر به طور کامل یهودی شود.

۳- اعمال شکنجه علیه غیرنظامیان فلسطینی در جریان تحقیقات و رفتار وحشیانه و تحقیرآمیز و غیرانسانی علیه آنها دقیقاً مخالف کنوانسیون ژنو و کنوانسیون ممنوعیت اعمال شکنجه می‌باشد. در جولان اشغالی نقض حقوق بشر از جانب اسرائیلی‌ها کمتر و خفیف‌تر از نقض حقوق بشر در سرزمینهای فلسطینی نیست. به موجب قطعنامه شماره ۷/۲۰۰۰ که به تصویب جلسه آوریل سال ۲۰۰۰ رسیده است کمیسیون حقوق بشر سازمان ملل متحد تداوم نقض حقوق بشر در سرزمینهای جولان سوریه را مورد تأیید قرار داده و اسرائیل را برای ارتکاب اعمال ذیل محکوم کرده است:

- بازداشت‌های خودسرانه اتباع عرب سوری در جولان اشغالی. استعمال روش‌های خشن، شکنجه و یا تحقیر و ترورهای سازمان یافته علیه شهروندان مزبور و اجبار آنها به منظور دست کشیدن از هویت سوری خود.

- غارت دارایی‌ها، اشیاء باستانی، تخریب محیط زیست و امحاء مناطق احداث شده، ضبط و تصرف قاهرانه اراضی، ضبط منابع آب و قطع درختان میوه.

- ساختن شهرک‌های اسرائیلی که به موجب قوانین بین‌المللی بویژه چهارمین کنوانسیون ژنو عمل غیرقانونی محسوب و مانع بزرگی در راه صلح عادلانه و فراگیر در خاورمیانه می‌گردد.

- تعقیب سیاست اقتصادی که هدف آن - اراضی جولان و اقتصاد آن و سیاست فرهنگی مخالف با فرهنگ و معارف عرب، تغییر شکل تاریخ و تمدن اعراب و ممانعت دانشجویان عرب از پیگیری تحصیلات دانشگاهی.

این گونه نقض حقوق بشر و قوانین بین‌المللی تنها نتیجه طبیعی تداوم اشغال فلسطین، جولان و بخش‌هایی از جنوب لبنان و عدم پذیرش در تبعیت از مشروعیت

بین‌المللی و قطعنامه‌های سازمانهای بین‌المللی است.

بنابراین ضرورت دارد که به این اشغال با تقویت قطعنامه‌های سازمانهای بین‌المللی بخصوص قطعنامه‌های ۲۴۲ و ۳۳۸ شورای امنیت و با اجبار اسرائیل به تخلیه سرزمینهای اشغالی فلسطین، بیت‌المقدس و جولان و قسمتهایی از جنوب لبنان پایان داده شود و بازداشت شدگان فلسطینی، سوری و لبنانی آزاد شوند.

با این ترتیب تقاضا برای صلح جامع و عادلانه، صلحی که باید به فلسطینی‌ها اجازه دهد تا به سرزمین اصلیشان برگردند و در مورد سرنوشتشان خود تصمیم بگیرند و دولت مستقلی که پایتخت آن بیت‌المقدس شرقی است تأسیس نمایند تحکیم خواهد یافت.

با توجه به این مراتب ما باید از اعضای این کنفرانس بخواهیم با تکیه بر اخلاقی و انسانی بودن مسؤولیتهای حرفه‌ای و قانونی خود در برابر این تصمیم با تصویب توصیه‌های ذیل ایستادگی نشان دهند:

● محکوم کردن جدی نقض حقوق بشر از جانب اسرائیل در سرزمینهای اشغالی فلسطین و جولان.

● محکوم کردن تجاوزات غیرانسانی اسرائیل، تخریب و قتل و جنایات جنگی که به وسیله ارتش اسرائیل علیه شهروندان بی‌سلاح در بیت‌المقدس و کلیه بخش‌های سرزمینهای اشغالی فلسطین انجام می‌گیرد.

● اعمال فشار بر اسرائیل به منظور قطع فوری تجاوز و وحشیانه و تخلیه سرزمینهای اشغالی فلسطین از وجود سپاهیان اسرائیلی.

● تشکیل دادگاه جزای بین‌المللی در جهت محاکمه رهبران اسرائیل که مسؤول ارتکاب جنایات جنگی و اعمال نسل‌کشی ضد بشریت نسبت به مردم فلسطین می‌باشند.

اعمال فشار بر اسرائیل به منظور اجبار او به تخلیه سرزمینهای عربی که در ۱۹۶۷ در فلسطین، جولان و جنوب لبنان اشغال کرده است.

تأکید بر حق ملت فلسطین برای بازگشت به سرزمین اصلی و اتخاذ تصمیم در مورد آینده و سرنوشت خود و تأسیس دولت مستقل فلسطینی و انتخاب بیت‌المقدس به عنوان پایتخت.